

யாழ்ப்பாணத்தில் கிராமங்கள் தோறும் தடித்த கண்ணாடியிலான சுவர்கள் சமீபகங்கக் கிடையில் கிடக்கின்றன. விடுதலையைப் போராட்டத்தின் நசிவுக்கும் அது தான் ஒருவனே காரணமாக இருக்கிறதோ? ஓவ்வொருவருமே கண்ணாடிக் குள்ளால் நிகழ்கிற அவலங்கள், அழுகுரல்களை எல்லாம் பார்க்கிறார்கள். அறிகிறார்கள் தான். ஆனால் காதில் விழாத செயல்களைப் போல பார்த்து, பார்த்து கடந்து போய் விடுகிறார்கள். அரசியலமைப்பு தான் எல்லாவித மக்களையும் இணைக்கிறதெனச் செய்கிறது. தமிழர் தரப்பில் உள்ள அரசியலமைப்புகளிற்கு உரிமைகள் இல்லை, அதிகாரம் இல்லை... எனவே பலவீனப்பட்டதுக்கிடப்பதால், அவை சீரமைக்கொண்டு இயங்க திணறுகின்றன. அங்கங்கே இணைப்புகள் இல்லாமல் கிடப்பவையையில் பாசி, பங்கசு, பக்றியாக் கள் பற்றிக் கொள்வது போல, மனிதர்களின் பலவீன குணங்களால் விளையும் மூறுகல் இழைகள் மலிந்து தொடர்பாடலில் விலகல்களை ஏற்படுத்துகின்றன. பிறகென்ன சாதித் தன்மைகள் தொடர்ந்து வாழும். மமேபுத்துவதற்கான, அல்லது ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகள் இல்லாததால்... முன்னேற்றம் காணப்படாதவதில்லை. "தனிமனிதன் திருந்தினால் சமீபகம் திருந்தி விடும்" என்கிறீர்களா? அது ஒரு காலவீதம் தான்!

அரசியல் கட்டமைப்புகள் தாம் முக்கால்வாசியை சீர்ப்படுத்துபவன இலங்கையில் தமிழர்கள் ஒன்றுபட்டால், சிங்களம் தமிழ்ப்பகுதிகளைக் கைப்பற்ற முடியாது. எனவே தான் "இனப்பிரச்சனையை" அப்படி ஒன்றே இல்லாத "கொழும்பில் ஒற்றுமையாய் வசிக்கவில்லையா, அப்படி இங்கையும் இருக்க முடியாது?" கொழும்பில் எத்தனை தமிழர் துரத்தியடிப்புகளும், அழிப்புகளும் நிகழ்ந்திருக்கின்றன? இந்த வினா, விடைகள்....?, கொழும்பில் என்கதை அளக்கிறவர்கள், அப்படி ஒன்றே நிகழவில்லை என்பது போல கடந்து போய் விடுகிறார்கள். அவர்கள் வாரிசுகள், "எம் அப்பன், அம்மே எவ்வழி, அவ்வழியே யாமே!" என மாலகை கண்ணுடன் பயணிக்கிறார்கள். இதில் சிங்கள அரசியல் பிழிவாவை. மட்டுமே குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. வளிவட்டத்தில் இருக்கிற எல்லா சிங்கள மக்களையும் அல்ல.

பாடசாலையில் வகுப்புகளில் படிக்கிற போதே அக்கண்ணாடியினிள்ளால் சனென்று பழகிறார்களிற்கு பிரச்சனைகள் எழுகிற போது இச்சுவர்களே, அந்த நடப்பை வளர்க்க, வளர்வதற்கு தடகைகளாக இருந்து விடுகின்றன.

புதிதாய் மாறி வந்த உமா ஆசிரியைக்கு மறவன்புலம் சந்தியிலிருந்து வார திருப்பு முனையில், பெரிய நாற்சார வீட்டிலிருக்கிற பத்மநாதர் குடும்பத்தை நிறைய பிடித்திருந்தது. அந்த குடும்பம் ஒரு கட்டை குடும்பம். அவர்களிடமிருக்கிற ஒளிவட்டங்கள் உமா ஆசிரியைக்கு நெருங்கிய உறவினர்களினுடையவையிற்கு ஒத்ததாக தெரிந்திருக்கலாம்.. இன்றைய உலகில் விஞ்ஞானம் எதை கண்டு பிடிக்காத நிறைய விசயங்கள் இருக்கின்றன. இவர்கள் வீட்டில் தாத் தாவை "ஐயா" எனவும் அம்மம் மாவை "அவரது அம்மா" என்றும் அழைக்கிற வழக்கமே அவர்கள்கும் இருந்தன.

அவர்களும், முன்பின் தொடர்போ... அவரை மகளாகப் பார்த்தார்கள்.. உமா ஆசிரியை நுழைக்கிற போது "என்ன இராசாத்தி முகம் வாடி இருக்கிறதே?" என்று பத்மநாதரின் துணைவியார் விசாரிக்கிற போதே கரலில் தனை ஒழுகும். ராகி அண்ணாருக்கு உமா ஆசிரியையைக் கண்டால் சந்தோசம். ஏதாவது பிரச்சனையைக் கதைக்க வந்து விடுவார். அவர் பெருவீதிப்புறமாக அதே வளவில் கடவைத் திருக்கிறார். உமா ஆசிரியை, ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லரியில் மனோவியலையும் ஒரு பாடமாக பிடித்திருந்தார். அதனால் எந்தப் பிரச்சனையையும் தீர்க்கமான பார்வையில் பார்க்க வல்லவராகவும் இருந்தார். காயப்படுத்தாத ஏற்புடைய தீர்வகை கண்டு கிறி விடுவார். அதனால், காலப்போக்கில் அவ்விடத்திலுள்ள பல குடும்பச் சிக்கல்கள் அவிழ்ந்து கொண்டிருந்தன. பலர் வீட்டிற்கு வருவதற்கும் வழியில் மறித்துக் கதைப்பதற்குமான நிலை ஏற்பட்டு விட்டன.

.உமா ஆசிரியையிற்கு, ஒவ்வொருநாளும் அவர்கள் முகத்தைப் பார்த்து, பார்த்து ஆறுதல் அடைய ஒரு துயரம் இருக்கவே செய்தது? அந்த வீட்டில் மித்தவர் ராகி. உமா ஆசிரியைவின் கற்புபுத்தம்பி போல (இவர் கற்புபாக இல்லாத) இருந்தார். சந்திராவும், ராகியும் இரட்டையர்கள். இருவர் குடும்பமும் அந்த வீட்டிலே இருந்தன. அச்சமயம், ராகியின் தம்பி காகாவிடக்கு மணமாகி இருக்கவில்லை. உமா ஆசிரியைவில் ஏதோ ஒரு ஏக்கம் நிலவாவது அவர்கள் எல்லோருக்கும் புரிந்திருக்கிறது.

ராகி, குடும்ப சகிதமாக சனி ஞாயிறுகளில் அவர்கள் வீட்டுக்கும் வருவார். அவர்களோடு இரண்டு குட்டிப் பிள்ளைகளும் வருவார்கள். தங்கச்சிமார்

அவர்களோடும் விளையாடும்வார்கள். மஃர்த்திக் குதான் விளையாட ஆட்கள் இல்லலை.ஓதுங்கிப் போய் நிற்பான்.பசே சின் நடுவரே ராகி அண்ணனயும்,மஞ்சு அக்காவும் அவனுடனும் வாளுஞ்யைடன ஏதாவது பசேவார்கள்.அல்லது உமா ஆசிரியைவிடம் விசாரிப்பார்கள்.கிராமும்,கிராமிய மக்களும் ஒரு நாட்டிற்கு அவசியம் என்பதை நிரூபிக்கும் தர்ணங்கள்.வரணாச சரமம் அது,இது என்பதை விட்டு சிலவற்றைக் கழித்து,புகுத்தினாலே போதுமானதாகும்.இவை எல்லாம் ஒரு சிங்கள அரசால் செய்ய முடியாத விசயங்கள்.சிங்கள கிராமங்களிற்கு சில ஒற்றுமைகள் இருந்தாலும் வறற்றுமைகளும் இருக்கின்றன.மனிதர்களிற்கு நல்ல குணம் மட்டும் இருந்தால் போதாது,விரிந்த மனமும் இருக்க வேண்டும்.நாட்டில் நிலவும் இனப்பிரச்சனையை தீர் முடியாத பிரச்சனையை கிடையாது.தீர்க்கக் கூடிய பிரச்சனையை தான் இங்குள்ள மக்கள் சமீபப் பிரச்சனைகளை தீர்க்க முடியாதவை என நம்புவது போல நிறைய அறியாமலைகளால் கட்டப் பட்டிருக்கின்றது. நல்ல நோக்கு கொண்ட சிந்தனைவாதியான காந்தி,"கிராமராட்சியம் காப்பாற்றப் பட வேண்டும்"எனக் கூறியது சிந்திக்காமல் அல்ல.

உமா ஆசிரியையோடும் பிழங்கிய மற்றுமிரு குடும்பங்களில் ஒன்று தியாகராசர் குடும்பத்தினர்,மற்றது நிரஞ்சலா அக்காவீட்டினரான பத்திசிலைமத்துக் குடும்பத்தினர்.உமா ஆசிரியையால் பிள்ளைகள் மலேமம் எல்லாரும் வாளுஞ்யைகவும் இருந்தார்கள்.

உமா ஆசிரியை, அக்கா, தங்கச்சிகளுக்கு வேண்டிய உடமைகளைத் ததைத் தவர்கள் அந்த வீட்டுகளில் இருந்த விஜயா அக்காவும், நிரஞ்சலா அக்காவும் தான்.உமா ஆசிரியை இவர்கள் வீட்டயேயும் போய் பழகினார்.நிரஞ்சலா வீட்டினர் கிருஸ்தவர்கள்..இவர்கள் அங்கிருந்த பதமநாதர் மற்றும அவரது சகோதர குடும்பங்களோடும் அவ்வளவாக பழகவில்லை.நிரஞ்சலாவின் அப்பா தான் மல்லிகைப் பி கிராமத்தில் மூதல் மூதலிலயே மாபி வீட்டு கட்டியவர்.

"எங்க வீட்டுப் பிள்ளை"சினிமாவில் வார மாதிரியான அழகான வளி உப்பிரிகையைக் கொண்ட அந்த வீட்டிலிருந்த பத்தியின் குடும்பமும் பரிந்து தான்.மத்தவர நவேிக் கொமாண்டார்.அடுத்த இருவர் பதிப்பில் சறுகி தகப்பனாக்கு பிடியாதவர்களாகி இருந்தார்கள்.இருவரமே லொரி ஓடினார்கள்.அடுத்து நிரஞ்சலா அக்கா,கடசிரகோ அக்கா.ரிசாங்கன் அண்ணையைக் கட்டிய சந்திரிகாயக கா, சிங்களவர் என்றால் யாரும் நம்ப மாட்டார்கள்.அவர் தங்கச்சியையும் கட்டத் தான்.கொழும்பில் அருகில் இருந்த வீட்டிலே சிறு வயதிலிருந்தே ஒன்றாய் விளையாடி வளர்ந்த பிள்ளைகள்.இரு பிள்ளைகள் பதிப்பில் சறுக்க,தகப்பன் "உதவாக் கரகைகள்"என ஒதுக்கத் தொடங்கினார்.அவருடைய நெருங்கிய சிங்கள நண்பர் "டயே,இப்பிச செய்யாதே,பெடியங்களை முன்னுக்கு கொண்டுவர வழியைப் பார்"என்று கண்டித்தார்.நண்பரின் பண்பிள்ளைகள் இருவரும் "நான் இவரை,இவரைக் கட்டிக் கொள்கிறேன்"என்று கலயாணம் கட்டிக் கொண்டார்கள்.தமிழரின் துரத்தியப்பிப்பு நிகழாதிருந்திருந்தால் கொழும்பை விட்டு இவர்கள் வந்திருக்க மாட்டார்கள்.பெடியங்களும் தறே இருப்பார்கள்.

மல்லிகைப் பிவாக்கு வந்ததில் நிச்சியமாக இனப்பிரச்சனையின் சரடும் இருக்கலாம் எனவபே படுகிறது.தமிழ்,சிங்களக் குடும்பங்கள் வடக்கு,கிழக்கில் பாதுகாப்பாய் இருக்கலாம்.ஆனால்,சிங்களப் பகுதிகளில் இருக்க முடியாது.கொழும்பில் இருந்தவர்களால் லசேலே இடம் பெயர்வது கட்ட முடியாததாக இருந்திருக்கும்.சிங்கள நண்பரின் அடவலைஸால் ஒருவளைவை வந்திருப்பார்களோ?

தங்கச்சிக்காரி அந்த கிராமத்தில் வசிக்கவில்லை. அபிக்கடி மகளுடன் வாறவார். அவரின் சொந்தம் அக்காமட்டும் தானே. மறுரத்தியும் வவூனியாவில் இருந்த பறுது யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கிற அவரது அம்மாவீட்டிற்குநீள விடுதலை நாள்களில் வந்து நிற்பது போல இவர்களும் மறவன் பூலத்திலிருக்கிற மாபீட்டிற்கும் வந்து நிற்பார்கள். இருவரும் நல்லாவே தமிழ் பசூவார்கள். மறவன் பூலத்தில் மறுரத்தி வீட்டிற்கு முன்னால் இருந்த சிறு காணித்துண்டில், ஓரூபரப்பூ இருக்குமா? தடாக்கத்தில், அதில் இருந்த பழைய கட்டில் போன்ற வீட்டை ரிசாங்கனும் சந்திரிகாவும், திருத்தி சீர்ப்படுத்து குடி வந்தார்கள். மறுரத்தி, மூதல் மூதலாக ஓரூ கர்ப்பிணித் தாய்யின் அலறலை சந்திரிகாயக்கா அலறிய போதே கட்டேடான். அழகிய குழந்தையாக சந்தியா அன்று பிறந்தாள். அந்த வீட்டிலே ஓரூ வரூசம் இருந்திருப்பார்கள். பிறகு, அவர்கள் நாகநே திரப்பகுதியில் பூது வீட்டு கட்டிக் கொண்டு போனார்கள். பூது வீட்டிலே மேலும், இரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். கட்சை குட்டித் தம்பி. ஓரூ தடவகை கால் இறாத்தல் சக்கரையை வாங்கி மசேயையில் வதைத்து சமையலில் இருந்திருக்கிறார். இரண்டு சிறு மகள்களையும் "தம்பியைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றிருக்கிறார். திரும்பி வந்து பார்க்க, சிறுமிகள் தங்கள்குள் விளையாடிக் கொண்டிருக்க, பையன் எப்படியோ சக்கரையை பொதியை எடுத்து திறந்து சுவதை திருக்கிறான். இனிப்பாக இருக்கவே வண்ணெய்யை உண்ட கண்ணன் போல முழுதையுமே சாப்பிட்டு விட்டு தாய்யைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். ரஞ்சியக்கா திகைத்துப் போய் யிருந்தார். மறவன் பூலத்திலிருந்த அந்த மாபீட்டிற்கு இரு மரூமகள்களும் குழந்தைகளுடன் வருவதற்கு மாமனார் தடவை திக் கவில்லை.

அவருடைய ஆத்தமாரந்த நண்பரின் மகள் அல்லவா. மகன் மாரிலே அவருக்கு கோவம் நடுகவிருந்தது. ரிசாங்கனும், தூஸிதனும் அப்பாவிற்கு எதிரில் வீட்டிற்கு வருவதே இல்லை. தாய்யைப் பார்க்க வந்து வெளியில் இருந்து கதைத்து விட்டு போறதே இருந்தது. சிவாஜியின் திரைப்படம் போல தடாரச்சிக்கல். மறுரத்தி மகனோடு வந்து சலெக்கிற ஓரூ நவே சிஸ்யன், ரகோ அக்காவை விரும்பி மணம் முடித்தார். மறுரத்தி வரூக்கு அது பிபிக் கவில்லை.. படயிலே வேலை செய்கிறவர்கள் என்றாலே பிரச்சனை தானே. இளைப்பாறியவர், குடும்ப பிரச்சனையில், விவாகரத்தாகி லண்டன்க்கும் போய் விட்டார். அங்கிருந்தவர், அப்பாட்ட மண்ணிலே குடித்து சிகரட் பிடித்துக் கொண்டிருந்தவர் கட்டிலில் விழுந்து தடிங்கி விட, சிகரட் தனல் படுக்கையில் பட்டு எரிந்து அவரூம் இறந்து போய் விட்டார். தறக் கொலை செய்யா விட்டாலும் விதி விரட்டுகிறது. சினிமா நடிகர் சூந்தூராஜன் போன்ற கம்பீரமான தோற்றம் கொண்ட அவரின் அவலச் சாவூ கவலையை ஏற்படுத்து தியது. பிறகு, பத்தி சலெல்லமுத்துவூம், மணவியூம் கொழும்பிற்குப் போய் விட்டார்கள்? திரியவில்லை. அந்த வீட்டை ரகோ அக்காவிற்கு சீதனமாகக் கொடுத்து விட்டிருந்தனர். நிரஞ்சலா அக்காவூம், வெளிநாட்டுக்குச் சென்று மணமுடித்திருந்தார்.

தியாகராசர் வீட்டிலே வளர்ந்த மகன் மறுரவார், இரு பண்ணைகள், பரிய தங்கச்சியுடைய சுவை தவார். தியாகராசரின் இரு மகன் மாரூம் மறுரத்தியின் உமா ஆசிரியையைத் தேடி வந்து, ஆர அமர இருந்து நீண்ட நேரம் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். மறுரத்தியும் சட்டகைகள் வாங்கி வர அவர்கள் வீட்டிற்கும் சென்று வாரவன். இப்படி மறவன் பூலத்தில் ஆட்கள் வந்து கதைப்பதில் உமா ஆசிரியையும் பெரும் ஆறுதல் அடக்கிறார். அந்த எல்லா வீடுகளிலும் உமா ஆசிரியையும் ஓரூ மறுரத்தி அக்காவாகவே விளங்கிறார். உமா ஆசிரியையின் வாழ்வில் அங்கே இருக்கிற காலமே 'பொற்காலம்' எனத் துணிந்து கூறலாம்.

உமா ஆசிரியையிற் கு ஏன் பத்மநாதர் தம் பதியினரின் முகத்தபைப் பார்க்கும் ஏக்கம் ஏற்பட்டது, சதாப் பார்க்கிறார் ? என பதமமீர்த்தியினால் சிறிது உய்த்துணரவடி மூடிகிறது .

அது, உமா ஆசிரியையின் வாழ்வில் துரத்தும் சோகச் சம்பவங்கள் ! .உமா ஆசிரியை,இந் துமகளிர கல்லூரியில் படுக்கிற போது சிமார்ட்கேள் எனப் பெயர் எடுத்திருந்தார் . அவரது அம்மா கட்ட "அவரின் (தாத்தா)தரையம் அப்படியே இவளிடமே இருக்கிறது" என பார் .உமா ஆசிரியையோடும் மலேமும் நான்கு சினகேதிகள் சிமார்ட் குழும் . அமரனின் உமா ஆசிரியை, யோகியின் தாய் , நீ ராவியடியில் இருந்த மதிலையின் தாய் , அடத்தது நாதனின் மனவையாக இருக்க வணேடும் .இவர்கள் அந்நாள்களில் "ஐந்து இளவரசிகள்"என அழகைக் கட்டார்கள் . உமா ஆசிரியையின் அப்பா சலெல்ச சாமிப் பிள்ளை பள்ளிகட்டத்திற்கே காணி வழங்கியவர் . பள்ளிகட்டத்தை விட்டு வளியில் உமா ஆசிரியையும் தங்கச்சி சலெல்லமும் சினகேதிகள் போல ஒன்றாகத் திரிகிறவர்கள்

கவலையற்ற பறவகைளாக சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டிருந்த உமா ஆசிரியையும் தங்கச்சியும் மணவாழ்க்கையில் நுழைந்தார்கள் . இருவருக்கும் ஒவ்வொரு வரசு இடவளியில் திருமணம் நடந்திருக்க வணேடும் . தங்கச்சிக்குத் தான் மூதலில் நடந்தது. ஒரு விபத்து போல நிகழ்ந்ததாகக் கேள்வி . போதிய விபரங்கள் மீர்த்திக்குத் தெரியவில்லை. உமா ஆசிரியையிற் கு மீத்த மகன் பிறந்த போது , தங்கச்சிக்கு கட்சி மகள் பிறந்தாள் . உமா ஆசிரியையிற் கு ஏற்கனவே மீத்த மகள் இருக்கிறாள் . மீத்த மகனும் , மீத்த மகனும் ஒரிரண்டு மாசு வித்தியாசம் தான் . அவளும் ஒரு வயசாகிற போது,உமா ஆசிரியை, அயலிலிருந்த வீட்டுவளியில் வசித்தவர் . தங்கச்சி அவரது அம்மா வீட்டிலே இருந்தவர் . அவரது அம்மா வீட்டிலே தான் எல்லாப் பிள்ளைகளும் சேர்ந்து விளையாடுவார்கள் . பக்கத்துக் கோவில் திருவிழாவில் எல்லாரும் நின்ற போது தங்கச்சி மீத்த மகளிடம் குழந்தையைக் கொடுத்தது விட்டு வீட்டிற்குத் தனியப் போய் இருக்கிறாள் . அந்த குடும்பத்தில் என்னப் பிரச்சனையோ தெரியவில்லை. பக்கத்து வீட்டு பெரியக் கா தான் கோவிலுக்கு ஓடி வந்தார் , "சலெல்லம் தன் மலே மண்ணெண்ணெயை ஊற்றிக் கொண்டு நிரூப்பை பத்த வதை துக் கொண்டு விட்டார்"என்ற செய்தியைச் சொல்ல, குடும்பமே அலறியடித்து வீட்டிற்கு ஓடி வந்தார்கள் . எல்லாமே மூடிந் து விட்டிருந்தது.

ஈரச்சாக்கால் பெரியக் காவின புருசன் தோட்டு பலர் சூத்தி சலெல்லத்தின் மலே பரவிய தீயை அணைத்தாலும் பெருமளவில் எரிந்தது போய் இருந்தார் .வாழை மரப்பட்டகைளால் சூற்றியும் யாழ்ப்பாணத்து ஆஸ்பத்திரிக் கு கொண்டோடினார்கள் .உமா ஆசிரியையும் ஒரு வயசு அண்ணரை பெரியக் காவிடம் கொடுத்தது விட்டு கட்டவடி அப்படி சனெறார் எட்டு நாட்கள் வரையில் ஆஸ்பத்திரியிலே இருந்த போது உமா ஆசிரியையிடம் :என்ற பிள்ளைகளை நீ பார்க்க வணேடும் "என்று கேட்டுக் கொண்டு நிறைய பசினார்கள் . உமா ஆசிரியையிற் கு மட்டும் தான் ஏன் எரிபட்டாள் ?என்ற உண்மை நிலவரம் தெரியும் . உமா ஆசிரியையும் தெரிந்த எதையுமே வளியில் சொல்லவில்லை. எட்டாம் நாள் உமா ஆசிரியையின் சினகேதித் தங்கச்சியின் உயிரும் பிரிந்தது விட்டது. பிள்ளைகள் வாழ்வில் ஏற்படும் சூழல்களும் பற்றேர்களின் செயல்களிற்கு ஏற்படும் பக்க விளைவுகள் ... கட்ட காரணமாக இருக்கலாம்

.மூத்தம்மாள் பழனிச்சாமியின் "நாடும் விட்டு நாடும்"என்ற புத்தகத்தை நூலகத்தில் எடுத்ததோ வாங்கியோ வாசித்துப் பாருங்கள் .ஒரு ஆசிரியை எழுதிய சூயசரிதை, ஒருகொங்கு நாட்டும் வளள்ளாளின் கதையாக விரிகிறது. மீர்த்தியின் உமா ஆசிரியையின்

கதையிலும் அவர் கதையின் ஒற்றுமைகளை நிறையக் காணலாம். எரிபடுவதற்கு முதல் தங்கச் சியின் கணவராக கு உமா ஆசிரியையின் கணவரைப் பிடித்திருக்கிறது. அவரை மோட்டார் சக்களில் ஏத்திக் கொண்டு நண்பராக யாழ்ப்பாணத்தில் திரிகிறவர். அவராக குப் பரூதத்தித் துரையிலும் யாரோ ஒரு நண்பர் இருந்ததாகக் களேவி. அவரிடமும் சின்று எல்லாம் வாறவர். இவர் தான் மோட்டார் சக்களின் பிக் கப், இறக்கல், ஏற்றல் எல்லாம் இவரும் பிறகு இறந்து போனது அப்பரபை பாதித்தது. அதற்குப் பிறகு அப்பாவிற் கு மாமனாரைப் பிடிப்பதில்லை.? வவூனியாவில் இருக்கிற போது மர்த்தி, இன்னும் சிறுவனாய் இருக்கிற போதே அவனது அக்காவும், அண்ணரும் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கிற அவரது அம்மா வீட்டிலே இருந்து பிக்க போய் விட்டார்கள். மர்த்தியின் அப்பாவாக குக் குடிப் பாதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டிருந்ததல்லவா, சின்ன வயசில் தொடங்கியதாலோ...கொஞ்சம் குடித்த உடனயே வாய் விட்டு ஏசுற பழக்கம் இருக்கிறது. வவூனியாவில் கொஞ்ச வருசங்களிற் குப் பிறகு இவரும் இளைப்பாறி ஓய்வு பெற்று விட்டார். சம்பளம் பெறுகிற நாளிலிருந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள் தான் பிரச்சனையான நாட்கள். அவராக கு நண்பரின் சாவும் ஞாபகம் வந்து விடும். உமா ஆசிரியையின் அப்பாவை இவரின் மாமாவைத் திட்டு, திட்டு என திட்டித் தீர்த்து விடுவார். அடூத்த நாள் விபிந்த பிறகு, உமா ஆசிரியை, அவர் கணவரோடு வாய் தரக் கத்தில் ஈடுபடும் வர். அவராக கும் வறெறி அவ்வளவாக முடிந்திருக்காது. ஏசுவார்.

மர்த்தியும், தங்கச் சிமாரும் மசேகைக் குக் குழியும் கதிரகைக் குக் குழியும் ஒளிந்து கொள்வார்கள். இருவரும் இவர்களை ஒன்றும் செய்வதில்லை தான். ஆனால் பயம். கொஞ்ச நேரத்தில் பயம் தளெந்து விட அவர்களது அப்பாவும், அம்மா உமா ஆசிரியைவும் கோபப்பட்டவர்கள் போல முகத்தை திரும்பிக் கொண்டு எதிர் எதிர் திசைகளில் போய் விடும் வர்கள். ஒளிந்த இடத்தலை விட்டு வறெறியில் வர மாட்டார்கள். கட்சைத் தங்கச் சி புத்திசாலி. "இனி இவர்கள் கதகைக் கு மாட்டார்கள்" என பான் மர்த்தி. "கதைப் பார்கள் என்கிறேன்" என பான் கட்சை. "என்னத்திற்கு? என்ன 'பெட்' கட்டப் போறிய்களா?" என்று அடூத்தது கிளறி விடும். "சரி பெட் பிக்கிறாயா?" கட்சை கயைநீட்டும். "சரி பெட்" என்று மர்த்தி சொல்ல, "நீ தான் சாட்சி, நீ பெரிசா வந்து உழகைக் கு போது முதல் மாசச் சம்பளத்திலே எனக்கு ஐம்பது ரூபா தர வறெண்டும். சரியா?" என்று கேட்பான். அவனும் "ஓம்" என பான். ஒரு கிழமை பசேசு இருக்காது. பிறகு, அப்பாவும், அம்மா உமா ஆசிரியைவும் கததைத் துக் கொள்வார்கள். மர்த்தி தோற்றுப் போய் விடும் வான். அடூத்த தங்கச் சியும் கட்சையும் சினகீதிகளாகத் திரிபவர்கள். "அந்தக் காலத்தில் உன்னோட உமா ஆசிரியைவும், சல்லமும் திரிந்தது மாதிரி இருக்கிறது" என்று அவரது அம்மாயும் கஃறுவார். இருவரும் பள்ளிக் கட்ட வகுப்பில் நடந்ததை எல்லாம் ஒன்று விடாமல் ஒருத்தராக் கொர்வார் கஃறிக் கொள்வார்கள். அவரிடமும் கஃறுவார்கள். அப்பி ஒரு கட்டணி அவர்களாக் கிடையில் நிலவின். "ஓவ்வொரு வயசு வித்தியாசம் என பதால் இந்த கட்டணி" என்று அவனது அண்ணன் கஃறிச் சிரிப்பான். இவன் கட்சைக் குக் குட்டும் வான். அடூத்ததுக் குக் குட்டவ் மோடான். கட்சை அழுது போட்டு வந்து கதகைக் கும். அடூத்தது வருசக் கணக் காகக் கோவம் போட்டு விடும். அது தெரியாமல் அவன் அண்ணரும், அக்காவும் சண்டை போட்டு கதகைக் காமல் இருந்து விட்டது நிகழ்ந்திருக்கின்றது. ஓவ்வொருவரும் ஓவ்வொரு மாதிரியானவர்களாக் கு இருந்தார்கள். அக்காவிலே, புத்திரின் கரணை நோக்கல் கள் அதிகம். அண்ணர், ஒரு ஐன் ஸ்டன். சொல்வது அதிகம் சரியாய் இருந்தாலும், கணக் கில் நிறுவப்பட்டது போல பிழையும் இருந்தால் "சரி" யானதே "என் சாதிப் பான். மர்த்தி, சந்தரப் பவாதி, நாணல். அடூத்தது பிடிவாதம். கட்சை, சாதிக் கிறதில்லை, ஆனால் புத்திசாலி.

மஃர்த்தியின் அப்பரினம் மற்ற நண்பரும் கொஞ்ச வயசிலே இறந்து போய் விட்டார். அப்பருடைய ஓரே நண்பர் அவர் மட்டும் தான் என்பார் உமா ஆசிரியை. தங்கச்சி பருசனை ...நண்பர் என உமா ஆசிரியை, ஒருபோதும் கஃற மாட்டார். அவருடைய ஓரே ஒரு புகைப்படம் வீட்டிலே இருந்தது. மற்றபடி அவரைப் பற்றிய விபரங்கள் தெரியாது.

அவரது அம்மாயே தங்கச்சியின் பிள்ளைகளிற்கு கார்பியனார்.

உமா ஆசிரியையிற்கு மஃத்தவர் அண்ணார். பிறகு தம்பி. அடுத்து இரு தங்கச்சிமார், கடையில் ஒரு தம்பி. உமா ஆசிரியை தாத் தாவின் அச்சில் அப்படியே இருந்தார். "அவருடைய துணிச்சல், தரையம் எல்லாம் உங்கம் மாவிடமே நிறைய இருக்கின்றன" என்று மஃர்த்தியிடம் அவரது அம்மா அடிக் கடி கஃறுவார். அவரது அம்மா இரவில் எழுந்து இறந்து போன மகளை நினதையும் அழுவார். அவர் வாழ்வைப் பற்றியும் மஃர்த்தியும் வாய்கை கிளறுவான். துட்டு துட்டுச் சொல்லுவார். அவனுக்கு விளங்காது. அவருக்கும் வயசாகி இருந்ததால் ஞாபக மறதியும் இருக்கலாம். தாத் தாவிற்கும், அவருக்கும் "உமா ஆசிரியைவிலே பாசம் அதிகம்" என்பார்.

"நீ பரியவனாகி வலையைக் குப்போனால் போற, வாற போது லக்ஸ் பிறே ...போன்ற பின்களையும் வாங்கிக் கொண்டு வா. உன்னத நினதையும் நாம் இங்கே குடிப்போம். பூஸ்பியாக எனக்கு தகைம் வதை தாலும் வதை து விடும்" என்று கஃறியும் சிரிப்பார். முஸ்பாத்திக் குணமும் அவரது அம்மாயிடம் நிறைய இருக்கின்றது. அவனது அண்ணன் எப்பவும் அவசரப் படுறவன். "சுட தண்ணிப் பிரக் கிரியாஸி" என்று அழைப்பார். "பீ த்தல் பறங்கி" என்றும் அழைப்பார். மஃர்த்தி வளையிலே பரிதாய் பிழங்கிறவனில் லை தானே. எனவே பசேற போது தமிழ்ப் பாட தமிழையே பசேவான். "வாடா அப்பு சந் தமிழ்ப் புலவர்" என்று வாஞ்ஞையுடன் அழைப்பார்.

அந்த காலத்தில் உயர் வகுப்பில் பாசான பிறகு மலே படிக் க விரும்பாது உமா ஆசிரியையும் இறந்து போன தங்கச்சியும் ஆசிரியை வலையை விரும்புகிறோம் என்று தாத் தாவிடம் கஃற அச்சமயம் தற்போதைய மாதிரியான இன முகங்கள் இருக்கவில்லை தானே. ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் சரேந்து உமா ஆசிரியை ஆசிரியை ஆனார். தங்கச்சியும் பிறகு ஆசிரியையானார். உமா ஆசிரியையின் அப்பாவும் முதலில் ஆசிரியர் தான். அந்த பாதையிலே அப்படியே இருவரும் மறே கொண்டு படிக் க விரும்பி இருக்கலாம். மஃர்த்தின் அப்பா நிலவளவையாளர். அவர், கோல்ட் மடெல் வாங்கிய மாணவர் நிலவளவையாளர் போல, இந்துக் கல் லஃரியில் முதல் மாணவனாக தரேச்சி பறெறார், மறே கொண்டு பல கலகை கழகத்தில் படிக் க காசில் லாது, தியத் தலாவையில் இருந்த நிலவளவையைப் பயிற்சிக் கல் லஃரியில் சரேந்து நிலவளவையானார். தற்போது கல் வித் தரப் படுத் தலால் வாழ்வே மாயம் பாடுவது போல் அன்றைய நிலையில் மனவழுத் தத்திற குள்ளாகிய அப்பா குடிக் கவும் துட்டுங் கினார். கல் யாணம் கட்டிய பிறகு குறையும் என எதிர்பார்த்தது நடக்கவில்லை. ஆனால், மனமொத்த தம்பதியினராகத் தான் இருக்கிறார்கள். இல்லா விட்டால் பிள்ளைகளான அவர்கள் ஏது?

1958 இல் தங்கச்சியின் கோர மரணம். அவரது அம்மா வீட்ட வாற போதலெல்லாம் தங்கச்சி எரிந்து கொண்டிருப்பது போலக் காட்சிகள் உமா ஆசிரியைவிற்குத் தெரிந்து கொண்டிருக்க, என்ன செய்வது எனத் தெரியாமல் இருக்க, உமா ஆசிரியையின் அப்பாவின் நண்பர் "தங்கச்சி, வவூனியாப் போல கொஞ்சம் தளளிய ஊரில் இருந்தால் காலம் ஆற்றும்" எனக் கருத்து தெரிவிக்க, உமா ஆசிரியையும் ஒத்துக் கொள்ள, மாணிக் கர் உமா ஆசிரியைவிற்கு மாறுதலைப் பறெறுக் கொடுத்தார். அப்படி வவூனியா வந்தார்கள்.

அவரும் பிறகு வவுனியா கல்விக் கந்தோருக்கு மாறுதலடைப் பற்றி வந்து உமா ஆசிரியயை பிறகு கார்டியனாக இருந்திருக்கிறார் .

பிறகு, தாத்தாவும் இறந்து போய் விட்டார் . சத்தெவீ ட்பிறகு உமா ஆசிரியை மட்டும் தனியாக யாழ்ப்பாணம் போய் வந்தார் .

உமா ஆசிரியை வவுனியாவிலேயே அப்படியே இருந்திருப்பார் . ஆனால் விதி , உபத்திரவம் பிடித்த ஒன்றாயிச்சே ! . வவுனியாவில் தற்கொலை வீ தம் அதிகம் . யாழ்ப்பாணத்தில் பணிகள் அதிகமாக இறக்க (மணமானவர்கள் மத்தியில்), வவுனியாவிலே மணமாகாத பிரிவில் ஆண் , பணை இருபாலர் மத்தியிலும் அதிகரித்த தற்கொலைகள் இடம் பெறுகின்றன . அங்கே என்ன தான் பிரச்சனைகள் ? ஜி.சி.ஈ(ஓல் லெவல்) பரீட்சையில் பெயில் , பற்றேர ஏசினால் விவசாயத்திற்கு வதை திருக்கிற பொலிடோல் (என்றே கடுக்க கேட்டிருக்கிறான்) எடுத்து குடித்து காவியமாகி விடுகிறார்கள் . வேலை கிடக்காதது விரகதி அடைய தாலும் குடிக் கிறார்கள் . அதை விட இருட்டில் கிணறு திரியாமல் கிணற்றில் விழுந்து இறந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள் . இவ்வளவு குளங்கள் இருக்கின்றன . பாடசாலை கல்வியில் "நீ ச்சலையும் " ஒரு பாடமாகி கிழமையில் ஒரு நாள் அனாதை து மாணவர்களையும் குளக்கரைக்கு கட்டிச் சென்று நீ ச்சலையை பழக்கி இருந்தால் அந்தச் சாவுகள் குறையும் . நிலமையை கொஞ்சம் மாற்றலாம் . ஓடுகிற ரயில் முன்னால் பாய்ந்து சிதறு தடுக்காய்களாகிறவர்களையும் இன்னும் யோசித்தால் குறைக்க ஏதாவது வழி பிறக்கும் . சாவதற்கு முதல் சாவதானதாக அந்த உறவுகள் உறவினர்களிடம் விடையெடுக்கிறது இருக்கே "பயோ, சாகிறதென்றால் போய்ச் சாவன் . ஏண்டா... சிலையின் எழுத்து போல வந்து 'அண்ணா, அக்கா, மாமி, மச்சான் .. இப்படி தனை ஒழுக பாசத்தகை கொட்டிக் கதகை கிறாய் . வாழ்நால் எல்லாம் உன்னையெனினதை து , நினதை து அழலோணும் என்ற என்ன கார்பிர ஆசை" திட்டித் தீ ர்க் காதவர்கள் இல்லலை . அவர்கள் முடிவெடுக்கிறது ஒரு கண நேரம் தான் . அதைக் கடந்து விட்டார்கள் என்றால் இன்று அனகேர் உயிருடன் இருப்பார்கள் . முதலில் காலசைச் சூற்றிய பாம்பாகக் கிடக்கிற இந்த இனப் பிரச்சனையை விட இவை ஒழியணும் " . கடவுள் இவர்களின் குரல்களைக் கேட்பாரா ? . மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள் ; இருக்கிறவர்கள் துணிந்து கேட்டால் போதும் தான் .

பள்ளிகட்டத்தில் , இனப் பிரச்சனையை கைவிடும் எனக் கற்பித்து வந்தால் சொல்லிக் கொடுத்தால் எல்லா மாணவர்களும் கவனிக்கவசே செய்வார்கள் . எப்படியாவது வளிய மரணம் கார்பிரமாக விளையாடாததை குறைத்தயோக வேண்டும் !

உமா ஆசிரியையின் வாழ்வில் திரும்பவும் வந்த அந்த நாள் ,

வவுனியா மகாவித்தியாலத்தில் அன்று என்றும் போல வகுப்புகள் நடந்து கொண்டிருந்தன . பிஸ்கட் நிறுத்த நேரத்தில் மகாவித்தியாலத்திற்கு முன்னால் சல்லும் கண்டிப் பெருவீ தியிருந்து தோணிக் கல் கிராமத்திற்கு கிளக்கும் மண் ஒழுங்கு மலையில் நிறையக் கட்டடம் . மாணவர் சிலர் வேலிக் கம்பிக் குளலாலும் புகுந்து ஓடிப் போய் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள் . யாரோ ஒரு பணை , தன் மலே மண்ணெண்ணெயை ஊத்தி எரிந்து போய் விட்டாளாம் . வகுப்புகளைத் துறந்து மாணவர் பட்டாளம் அந்த வீட்டை நோக்கி படையெடுத்தது . மிர்த்தியும் அவர்களில் ஒருத்தன் . என்ன தான் இவளுக்குப் பிரச்சனை ? இரண்டு வயசு பையனை அறைய ஒன்றில் பட்டி விட்டு எரியட்டியிருக்கிறாள் . யாரும் குமே எதுவுமே பாரியவில்லை . முதலில் , வீதியாலே போய்க் கொண்டிருந்த சிலர் வீட்டினுள் எரிகிற

உருவம் ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறதைப் பார்த்து ,கூலறியடித்து கட்டைத் திறந்து கொண்டு ஓட,மலேமும் சிலர் சரே வீட்டுக்கு கதவு உள்ளே பட்டபட்டிருந்தது. கதவை உடைத்துத் திறந்து கொண்டு போய் எப்படியோ சாக்கைத் தடவி எடுத்து ,கிடைத்த துணியை எடுத்து அவளை சூத்தி....தீயை அணைத்த போதும் அணுங்கிக் கொண்டு இருந்தாள் .

அன்று தொலைபேசி,கைபேசி வசதிகள் எல்லாம் இல்லை.ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பிறகே பொலிஸ் வந்தது. அம்புலன்ஸ் வர மலேமும் ஒரு மணி நேரம் ஆகியது. .அதற்கிடையில் , ஆசிரியர்களும் படையெடுத்திருந்தார்கள் . கூறிப்பாக உமா ஆசிரியையும் அவர்களில் ஒருத்தி. அவர் கலங்கிய கண்களையுடன் சூரூட்டி வகைக்கப்பட்ட உயிரூடன் தவித்துக் கொண்டு இருந்த உடலைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றார் .பாடசாலையில் வகுப்புகள் தொடங்குவதற்கான மணி அடிக் கிற சத்தம் கேட்டது. யாரும் அதை அசட்டை செய்யவில்லை. அவர் கண்களில் அவரூடையே தங்கச்சி தெரிந்திருக்க வேண்டும் .அவர் சாகிற போது இவளை விட ஒன்றிரண்டு வயசில் கிட்ட இருந்திருக்கலாம் . அறையில் பட்டி வதைத் திருந்த பையனை ஒரு பண்ணை தடக்கி வதைத் திருந்தாள் .அதுக்கு என்ன நடக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. அதுக்கு இன்னொரு பண்ணை சிறு பொம்மையைக் காட்ட ,கை நீட்ட கொடுத்து விட்டிருந்தாள் .இளம் வயதினான கணவனும் வந்து விட்டிருந்தான் .அவன் ஒரு பொறியலாளனோ,அல்லது வங்கியில் வேலை செய்கிறவனாக இருக்க வேண்டும் . திக்பிரமணை பிடித்தவனாக அவளையே பார்க்க , அவள் அழுது கொண்டு இருந்தாள் . வலியால் மட்டுமில்லை அவசரப்பட்டது செய்து விட்ட செயலுக்கும் சரேத்தே அழுது கொண்டு இருந்தாள் . வவூனியா, இப்பேர்ப்பட்ட இரண்டாங்கு கிட்ட ஊர் தான் !.

வீட்டிலே யாரும் ஏசினாலோ..உடனடியே பொலிடலோலை வாய்யிலே வார்த்து விடுகிற குணம் மாற வேண்டும் . ஏழ்மையில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு அவற்றை எட்டாமல் வகைக்க இரூம்புப் பட்டிகளோ எதுவூமே இல்லை.சின்னப் பிள்ளை கிட்ட ஒரு எட்டு ஏறி விட்டால் எடுக்கக் கட்டிய இடத்திலேயே கிடக்கின்றன. ஓடூற ரயிலுக்கு முன்னால் ஒரு பாய்கிற ஓட்டத்தில் வன்னியரனை எவரூமே விலத்த முடியாது .அல்லது இப்படி செய்தால் எரிகிற வலி,வதேனை இரூக்கூம் எனத் தெரியாமல் செய்து விட்டு, சிங்களக் காடையர்கள் எரித்தது போல துடித்துக் கொண்டு கிடக்கிறார்கள் .

வேலைக்குப் போற போது,அவள் "உமா ஆசிரியை வீட்ட போகணும்..."ஏதோ சொல்ல இவன் இப்ப இல்லை பிறகு என்று கஹ ,அவள் அழுது அடம் பிடிக்க,"வேலைக்குப் போற நேரத்திலே..தரித்திரம் "என வாய் அவனை மீறி வார்த்தகளைக் கொட்ட , ஆத்திரத்தில் இதோ...இவள் , இதோ இப்படிக்கிடக்கிறாள் .

இனிமலேமும் ஒரு பண்ணை ,இப்படி சாக்கக் கட்டாது!, என்ற இலக்கில் எடுத்த சில சினிமா திரைப்படங்கள் பண்ணைகளால் அதிகளவில் பார்க்கப் பட்டு வறெறிப்படங்களாக ஓடூகின்றன.ஒரு அரசியல் தலைவரூக்கு இரூக்க வேண்டிய பொறூப்பு, அந்த இயக்குனர் திலகங்களிடம் இரூக்க ,கண்ட கிண்ட சமூக விரோதக் குழூக்களில் இரூக்கிற பொறூப்புகள் எல்லாம் இலங்கையை ஆளும் அரசியல் தலைவர்களிடம் இரூக்கின்றன .இத்தகைய பிழையான கதாநாயகர்களையே மக்கள் தெரிவதாலயே, கலவரங்களிற்கு பொறூப்பு வகிக் காத மக்களையூம் மஹித்தி போன்றவர்கள் சரேத்து திட்டி தீர்க்கிறார்கள் . இலக்கியப் பட்டைப்புகளிலூம் திட்டு சரே வதற்குக் காரணமாகின்றன ஈழத்தமிழர்களின் உரிமைகளிற்கு காகக் கூரல் கொடுத்துக் கொடுக்கிற பொறூம் பானமையின ஊடகவியலாளர்கள் இரூந்திருக்கிறார்கள் .நாவலர் சவைத்தகை

காப்பாற்ற தயாரித்த வினாவிடபை போல இனப்பிரச்சனையையும் வினா விடபை களஞ்சியமாக சேர்த்து தொகுத்தால் தான், அவை தமிழர் தரப்பிலும் எழுகிற இனத்துவசேப்பச்சேசுகளனை குறைக்கும் எனப்படுகிறது. இன்றைய ஆளும் தலைவர்களின் அசட்டுப்பச்சேசுகளையும் குறைக்கும்.

நடந்து விட்டால் அந்தப் பயங்கரத்தை அப்படியே எழுத்தில் பதிய வகைகிற வலைகை கஸ்டமானது. பதியிற போது நிறைய உதகைகள். அனுபவமில்லாத நிரூபினர் எழுத்தில் நம்பகத்தன்மை பல வடிவத்தில் வீழ்த்தி இடிக்கும். வாசிக்கிறவர்களுக்கு நரேலுள்ள சோகம் தரெயாமலே கடந்து போய் விடுகிற சறுக்கல்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. அவனுக்கே திருப்தியில்லை என மறுபடியும் எழுத அப்பவும் சரியில்லை. பையித்தியம் பிடிக்காமல் விடாது. கட்சியில் இவ்வளவு தானப்பா...! இவ்வளவு தான் "என சொல்லி நழுவி விடுவதே நடக்கின்றன. சோகத்தில் முற்பது, நாற்பது வீதமே தறேுகிறது. மிர்த்தி வீட்டில் மிர்த்தியை விட எவரூக்கமே இந்த சம்பவம் தரெயாது. அவனுடைய தங்கச்சிமார் இருவரூம் வவூனியா மகாவித்தியாலயத்தில் பிடிக்கவில்லை. வவூனியாக்கூலத்திற்கு அணமித்திருந்த கொண்வெண்டில் ரிக்ஸாவைப் போல அலங்கரித்த மாட்டு வண்டில் ஓன்றில் (ஓற்றையா, இரட்டைத் திருகா..? மறந்திட்டான்) போய் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். உள்ளே இரண்டு பக்கத்திலும் கூட்டி, கூட்டிக் கதிரகைகள் வரிசையில் கிடக்கும். அதில் வறே வறே சிறுமிகளும் வரூவார்கள். அந்த வண்டியே வவூனியா எம்.பி.யின் மகளும் கிட்ட கொண்வெண்டுக்கு போய் வந்து கொண்டிருந்தாள். பெரூம்பாலும் சிறுமிகள் எல்லாரும் கொண்வெண்டில் பிடிக்குக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏன்? மிர்த்திக்கூப் புரியவில்லை. ஸ்கூல் பஸ் போல அங்கே மாட்டு வண்டில் ஓடியது. ஓரூசமயம் மழைநேரம் ஓரூ தடவை வண்டில் பாதையை விட்டு விலகி சாய்ந்து விழ்ந்து விட்டது கிட்ட நிகழ்ந்திருக்கிறது. ஓரூ தரூக்கூம் காயம் ஏற்படவில்லை. வண்டில் காரன் அனுபவஸ் தனில்லையா. திரூம்ப நரூக்கி ஏற்றி வந்து பத்திரமாக இறக்கி விட்டிருக்கிறான். சிறுமிகள் பெரிய வீரச்செயல் போல அதை சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

தற்போதைய இனப்பிரச்சனையை, காலே பதிக்காத அடூத்த சந்ததிக்கு நீங்கள் அறுபது வீதமாக எப்படிக்றறூக்க கொடூக்கப் போறீர்கள். அதையும் கறூக்க கொடூத்தாகவே வணேடும். புலம் பெயர் நாடூகளும், பிரஜாவூரிமையை வழங்கி இருந்தாலும் கிட்ட அதுவூம் ஓரூ வகையில் இலங்கை போல "கொஞ்சம் படூக்கொலகைகள் விலத்தப்பட்ட ஓரூ நாடூ தான்.

இலங்கையில், தமிழர்கள் மீள்கால் பதிக்கிறதுக்கான கலாச்சார வளர்ச்சிக்ளுக்கு மட்டூமே அவை வாய்ப்புக்களனை வழங்குகின்றன. புத்தர்போல நல்ல தலைவர்கள் அங்கூம் தரெகிற போது, ஆட்சிக்கு வாற போது உங்கள் காட்டில் மழை தான். உரிமபை பிரச்சனைகளிற்கு அவர்களும் சேர்த்து கரூல் கொடூக்கிரர்கள். ஆனால் அந்த நாடூகளும் இலங்கைக்கூ ஆதரவாக இருக்கிற பெரூம் அமபைப்புக்களின் கீழ் இயங்கிற நாடூ என பதமைறந்து விட வணேடாம். அந்தந்த நாடூகளில் பெரிதாக கறூப்பூ, வளெளபைப் பிரச்சனைகள் பெரிதாக வெடித்து காந்தியின் ஆர்ப்பாட்ட போராட்ட ஊர்வலங்களாக நடக்கிற போது இலங்கையின் அரசியமபைப்பூ அதிவாரச சட்டங்களில் கிடக்கிற "சிங்களம்" மட்டூம் தான் என்கிற ரசேச சட்டங்களிற்கூம் எதிராக சேர்த்து வளெளநாட்டில் (இரூப்பவர்கள்) கரூல் எழூப்பப் பழக வணேடும். பழங்கூபிமக்கள் தோட்டு பல இனங்கள் அப்போராட்டங்களில் இணையிறுது நிகழ்கின்றன. தமிழர்களும் இணைந்தால் தான் இங்கத்தையை

இனவெறியர்களின் சிவிப்பறகைகளிலும் கிழிபடாறது போல விழும் இந்த நிலையிலும் தம்மையும் தாழ்ந்தவர்களாக எண்ணி விடாமல் வரத்தகப்பிரிவினர் நம்மவர்களின் வாணில் பறக்கிற,கடலில் கலக்கிற பணிகளில் தொடர்ந்தும் கால்பதித்துக் கொண்டும் போப்க பழகவும் வணேட்டும். நம் கட்டுக்களை நாமே அவிழ்த்து விட்டால் தான் நாமும் சூதந் திரமாகி பறந்தும், கடலில் விரைந்தும் சாதனகைகளைப் படதத்துக் கொண்டு போவோம்....என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வணேட்டும்.

உமா ஆசிரியையின் இறந்து போன தங்கச்சி, கப்ட இந்தப் பணை போல அசட்டுத் தவறசைச் செய்திருக்கலாம். எல்லா இளம் பணைகளும் ஆணைப் போல வலேகைக்குப் போற வாய்ப்புகள் கிடபைப்பதில்லை.கிடகைகிற மாதிரியாகி நிலமகைகளை மாற்ற வணேட்டும். பிரச்சனையை,சமீக வழிகளாலும், இனத்துவசேத்தால் இரட்டிப்படியை விடாமலும் சிந்திக்க வணேட்டும்.

தமிழனின் சூய பொருளாதாரத்தை எரிக்கிற, அழிக்கிற பணி வளையில்தொடர்ந்தபடியே இரூக்கின்றன. அதோடு சரேந்து பணைகளிற் காண வலேகைகள் மற்றும் சூய வலேகை வாய்ப்புகள் கிடபைப்பதற் காண கரூல்களையும் கப்ட எழுப்பத் தவறக் கப்டாது.

வவூனியா ஒரு தனிமைப் பிடித்த பிரதசேம் என்பது ஏறகனவதே திரிந்த விசயம்.இலங்கையிலயேதற் கொலகைகள் அதிகமான பிரதசேமும் அது தான்.. இளம் பிராயத்திற்கு வலேகை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வணேட்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு இரூக்கிறது என்றதை மத்தியரசு உணர்பவர்களாக மாறுகிற அதிசயம் நிகழாதா? பிராத்திப்போம். கடவுளோட புத்தரூம் சரேந்து கண்திறக்கலாம்.

எல்லா அதிகாரங்களையும் திட்டமிட்டு கவித்து வதைத்து போடும் ஆட்டம் சகிக்க முடியாதவையாகவதே போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. போர்கள் ...இரண்டும்,மபன்று ...என தொடரூம் சமிக்ஞகைகளையே காட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றன.

உமா ஆசிரியை வீட்டிலே வந்து "சாம்பலாதவே சாம்பலாய் போய் விட்டாள்"என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்.அப்பா"யார் சாம்பலாதவே?"என்று கட்டேடார்."அது சாரூதலாதவே,பள்ளிக் கப்டத்திற்கு முன்னால் இரூக்கிற வீட்டிலே ஒரு அக்காதனது இரண்டும் வயசுப்பயைனை ரபிலே பப்டி விட்டு,தன்மலே மண்ணெண்ணெய்யை ஊற்றிக் கொண்டு எரிந்து விட்டார்.கரிக் கட்டையாய் உயிர் அணுங்கலுடன் துணிகளால் சூரூட்டி வகைகப்பட்ட உடலை நான்,உமா ஆசிரியை எல்லாம் பார்த்தோம்.இண்டகைக்குவகுப்புகளே ஒழுங்காக நடக்கவில்லை.ஆசிரியர்கள் தான் வகுப்புகு போங்கள்.இந்த மாதிரிக் காட்சிகளை பார்க்கக் கப்டாது என்று விரட்டினார்கள்."நாங்கள் வந்த பிறகும்,உமா ஆசிரியை கன நரேமாக பார்த்துக் கொண்டே நின்றார்"என்றான்.

இரண்டாம் மாதமே உமா ஆசிரியை"நாம யாழ்ப்பாணம் போய் விடுவோமா?"என்று அப்பாவிடம் கட்டேடார்."ஓம்!. போய் விடுவது தான் நல்லது"என்றார் அப்பா."அவரது அம்மா வீட்டிற்கு கிட்டவும் இரூக்கிறது நல்லதில்லை"என்று அப்பா உமா ஆசிரியைகைக் கட்டேடும் கொண்டார்.எனவதே தான் கல்விக் கந்தோரில் உயர் அதிகாரியாக இரூந்த உமா ஆசிரியையின் அப்பாவின் பழயை நண்பரான மாணிக் கவாசகரிடம் "கிராமப் புறமாகப் பார்த்து மாற்றத்ததை தாரூங்கள்"என்று கட்டேடும் மல்லிகைப் பப்க் கிராமத்திற்கு பற்றுக் கொடும் க வந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த சம்பவம் உமா ஆசிரியையை துன்புறுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறது. அவனுக்குத் தரையாத பல விசயங்கள் எல்லாம் கட்ட பத மநாதர் தம்பதியினருக்கு தரெந்திருக்கலாம். உமா ஆசிரியையின் வீட்டில் நிகழ்ந்த அவலம், வவுனியாவில் கண்ட அவலம் பற்றி அவர்களிற்கு தரெந்திராத போதிலும் உள்ளுணர்வு என்பது ஆற்றல் மிக்கதல்லவா, துல்லியமாக உள்ளது நான்களை அதிர வதைத்து அறிந்து கொள்ள வதைத்து விடுபன அல்லவா.

பத மநாதரைப் பார்த்த போது உமா ஆசிரியையிற்கு அப்பாவைப் பார்க்கிற மாதிரியான ஒரு ஆறுதல் ஏற்பட்டது. அவருடைய வாழ்க்கைப்பட்டிருக்கிற மத்த மகளுக்கும் உமா ஆசிரியையின் வயசு தான். அவருடைய கட்சி மகனும் அந்த அக்காவுடனே தங்கி இருக்கிறான். அங்கேயும் கட்டட்குடும்ப முறைகளை உடையவர்கள். அன்புடன் அரவணகைக்கும் தன்மை அவர்கள் இரத்தில் ஊறியது. பத மநாதர் தம்பதியினர் உமா ஆசிரியையை மழுமனதுடன் மகளாகவே ஏற்றுக் கொண்டு விட்டிருக்கிறார்கள்.

மர்த்திக் கு அவர்கள் வீட்டிலே அதிகம் பிடித்தவர் 'குகா' அண்ணை தான். உமா ஆசிரியையின் கட்சித் தம்பியைப் போல இருந்தவர். அதே குணம் கொண்டவர் இவரின் திருமணம் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வர்த்தக அலுவலாக போன இடத்தில் நடந்து விட்டிருந்தது. பெரியக்கா வீட்டிலே நிகழ் இருந்த அவர்களுடைய கட்சி தம்பி ஜயொவின் திருமணத்திற்கு உமா ஆசிரியையிற்கு விசேஷ அழைப்பு. மறவன்புலத்தில் இவரிற்கு மலேம இரு சகோதரர்களின் குடும்பங்களும் இருந்தன. அக்குடும்பங்கள் எல்லாம் உமா ஆசிரியையை மழுதாக மகளாக ஏற்றிருந்ததால் தான் அந்த அழைப்பு. மர்த்தி, தங்கச்சிமார் இருவருடனும் உமா ஆசிரியையுடனும் அந்த திருமணத்திற்கு இவர்கள் மல்லிகைப் பிக் கிராமத்தில் பிடித்த பஸ்ஸில் ஏறிச் சென்றார்கள். மாப்பிள்ளை கணக்கியலாளராக இருந்தார். உமா ஆசிரியை மல்லமாக அறிந்து வந்து மர்த்தியுடன் வாரப்பாடாகக் கதைத்தார். மணமகளுக்கு "என்னுடைய அக்காக்களில் ஒருவர்" என உமா ஆசிரியையை அறிமுகப்படுத்தினார்.

கல்யாணச் சாப்பாட்டை சந்தோசமாக சாப்பிட்டு விட்டு இவர்கள் திரும்பிய பஸ்ஸிலே மறவன்புலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

balamuraly@sympatico.ca